

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXIII Nr. 12

DECEMBRIE 1955

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și A-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

Renaștere spirituală

Enunțând unul din fundamentalele adevăruri ale mântuirii, Domnul Isus Hristos în convorbirea avută cu influentul membru al Sinedriului, Nicodem, spunea ceea ce găsim scris în Evanghelia lui Ioan cap. 3 vers. 3. „Drept răspuns, Isus i-a zis: Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu“.

Una dintre problemele cele mai principale, ce stau în fața noastră pentru a-și găsi o imediată rezolvare, este problema transformării noastre, a transformării mentalității și a tot ceea ce este vechi în ființa noastră, știind, după legea care acționează hotărât, că tot ceea ce este vechi este sortit pieirii, iar noul va triumfa, va crește și se va desvolta cu putere.

Acest adevăr al nașterii din nou, a fost rostit de Domnul Isus Hristos în acea tainică convorbire avută cu Nicodem, pe singuraticile coline ale Măslinișului, lângă Ierusalim. În cursul acestei întrevederi de la începutul lucrării publice a Lui, Isus a făcut o completă expunere cu privire la lucrarea de transformare și regenerare ce trebuie să aibă loc în sufletul și inima omului pentru ca în felul acesta, menirea Creștinismului în această lume să fie împlinită.

„Menirea Creștinismului în această lume“, iată o problemă careia merită a-i se acorda o deosebită atenție. Când îți arunci privirea în trecutul istoric al omenirii, te cuprinde nedumerirea, văzînd că marile conflagrații au fost deslănțuite în numele Creștinismului. Drumul Evului Mediu a fost luminaț cu tonțele trupurilor arzînde ale celor care au pecetluit cu viața lor, lupta contra absolutismului în materie de religie. Cum ne explicăm toate acestea? Ce explicație dăm rugurilor aprinse de inchiziție pe care au fost martirizați Hus, Ieronim, Giordano Bruno și mulți alții, iar toate acestea în numele lui Hristos, în numele Creștinismului? Această situație face pe Belinschi, un eminent gînditor și critic literar rus din

sec. XIX-lea, să spună în una din scrisorile sale către unul din scriitorii acelei vremi: „Dar pe Hristos de ce-L amestecați cu toate acestea? Ce ați găsit comun între El și o astfel de religie?“ Și în adevăr. Nimic comun nu există între religia lui Hristos, și astfel de lucruri săvîrșite în numele Lui. Cauza principală a acestor situațiuni, fără a mai lua în considerație mobilul acțiunii care este destul de important, constă totmai în lucrarea pe care nici Nicodim nu o înțelegea — Schimbarea lăuntrică — Nașterea din nou, — din Duhul Sfînt. Schimbarea omenească în dumnezeiesc.

Filosofii, spune unul din clasicii gîndirii, au interpretat lumea în multe feluri. Nu este vorba însă de a o interpreta. Ea trebuie schimbată. În consecință trebuie schimbat, transformat însăși nucleul societății, capitalul cel mai prețios al ei, omul. Această lucrare este o necesitate absolută, universală, individuală. Și cît de lămurit cu multe sute de ani înainte Hristos Mîntuitorul a spus: „Pînă nu vă veți naște din nou“ — pînă ce firea voastră nu se va schimba, pînă atunci, zadarnică este toată teoria miilor de volume de dogme încalcite.

De ce toate acest lucru? Ne vom întreba noi! Toți, spune Sf. Scriptură, au păcătuit și deaceia, pînă nu vă veți întoarce și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți vedea Împărăția lui Dumnezeu“. (Matei 18,3) Iar a fi născut din nou, înseamnă a fi născut din Dumnezeu. „Născuți nici din sînge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.“ Ioan 1,13. Aceasta înseamnă o totală schimbare a aceleia care trece prin această experiență imperativă, care face pe om în stare de a nu mai păcătui.

Aceasta avea în vedere Isus cînd preciza lui Nicodim acest lucru. Principiile Evangheliei sunt legate de viața practică. Trăirea zi de zi a adevărului iată esența creștinismului. Atît timp cît teoria este ruptă de practică, ea rămîne fără nicio o valoare. Ea găsindu-și rațiunea de

a fi, numai în practica vieții". Viața de creștin nu este nici o modificare nici o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare interioară. Se produce moartea față de păcat sub toate formele lui, apoi o intrare într-o viață cu totul nouă. Iar această lucrare se face prin mijlocirea celei de a 3-a persoane a dumnezeirii, Duhul Sfânt".

Nicodim, avea nevoie să cunoască adevărul, dar el asemenea multora dintre noi, nu-și dădea seama că adevărul nu-i ceva abstract, nu este o concepție strălucită, ci adevărul este concentrat într-o singură persoană, în Isus Hristos atunci când este vorba despre adevărul cu privire la mântuire. Lipsa lui Nicodim, nu era cu privire la cunoștințele teoretice, ci tocmai această transformare a vieții sale. În răspunsul său, Isus accentuă faptul că, pentru a trăi o viață nouă pentru Dumnezeu, omul trebuie să primească o viață nouă de la Dumnezeu. Până ce nu are loc această experiență, învățătura despre mântuire, nu are nici o valoare".

Cea mai de plîns persoană este aceea care încearcă să

devină bună, în timp ce ea este condusă în acțiunile sale de o inimă rea. Care încearcă să trăiască o viață nouă, fără a avea experiența nașterii din nou, a debarasării de balastul vechilor concepții și comportări".

Cineva dorind a ilustra acest adevăr, face următoarea exemplificare: „Un cadavru poate fi spălat în apa moralității, îmbrăcat cu hainele modestiei, el poate ține în mâinile lui florile artificiale ale comportării exterioare, poate fi împodobit cu ghirlande de frunze pioase, și acoperit cu pălăria unei credințe de formă. Dar nu uitați că viermele stricăciunii este înlăuntru. El va dispărea, iar frumusețea se va preface în cenușe". De aceea spune Mântuitorul: „Nu te mira că ți-am spus — trebuie să vă nașteți din nou". Ioan 3,7.

Și acest cuvînt al lui Dumnezeu nu poate fi înlocuit. E o necesitate absolută, și de o importanță universală, dar în același timp însă și individuală. Este nevoia mea și a ta.

DUMITRU S. POPA

A opta aniversare a Republicii Populare Romîne

La 30 Decembrie 1955, poporul român sărbătorește cea de a opta aniversare a Republicii Populare Romîne.

Cu opt ani în urmă și anume la 30 Decembrie 1947, statul român s-a constituit în republică, luînd denumirea de: Republica Populară Romînă. Actul acesta atît de important s-a săvîrșit prin votul unanim al Adunării Deputaților. Într-adevăr, în ziua de 30 Decembrie 1947, Adunarea Deputaților, s-a întrunit în ședință solemnă și cu unanimitatea de 297 de voturi, a votat legea Nr. 362 pentru constituirea statului român în republică. Prin această lege, Adunarea Deputaților, a declarat statul român ca republică și a abrogat constituția din 1923, cu modificările ei din 1944. Prin aceeași lege s-a hotărît constituirea unei adunări legislative constitutive, cu menirea de a da Republicii Populare Romîne o nouă constituție, precizîndu-se că pînă la elaborarea acestui act legislativ, puterea legiuitoare se va exercita de Adunarea Deputaților, iar puterea executivă de un Prezidiu compus din 5 membri aleși de Adunarea Deputaților, dintre personalitățile vieții publice, științifice și culturale ale Republicii Populare Romîne. Tot atunci, Adunarea Deputaților a desemnat pe cei 5 membri ai Prezidiului, în persoana următorilor: Profesor Dr. C. I. Parhon, scriitorul Mihail Sadoveanu, Ștefan Voitec, Gh. C. Stere și Ion Niculi.

Nimic din ceea ce se întîmplă sub soare, nu se întîmplă fără îngăduința lui Dumnezeu, care ține toate lucrurile

sub a Sa stăpînire. „El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți. Cel Prea Înalt stăpînește peste împărăția oamenilor că o dă cui îi place și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni". Daniel 2,21; 4,17 up.

„Cu îngăduința lui Dumnezeu s-a săvîrșit și actul de la 30 decembrie 1947. „Căci nu este stăpînire care să nu vină de la Dumnezeu". „Și stăpîmirile care sînt, au fost rînduite de Dumnezeu". Rom. 13,1.

Tocmai de aceea, fiecare cetățean datorează supunere stăpînirii și această supunere să fie „nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul ougetului". Rom. 13,5.

În Republica Populară Romînă, Cultul creștin Adventist de Ziua a Șaptea, își are asigurată libertatea manifestărilor religioase prin Constituție și prin legea pentru regimul general al cultelor. Toate casele de rugăciune ale Cultului creștin Adventist de Ziua a Șaptea sînt pretutîndeni deschise. Slujbele religioase se țin ne-stîngherite. Neturburați de nimeni, credincioșii adventiști se adună în locașurile lor de închinare aducînd slavă, cinste și adorație lui Dumnezeu.

Fie, ca binecuvîntarea Providenței să se reverse peste poporul nostru și peste tînăra noastră Republică.

Fie, ca sub această binecuvîntare, scumpa noastră Patrie, să meargă din progres în progres!

rie, ci cu putere de mîntuire. Evanghelia aduce oamenilor cunoștința că ei trebuie să păzească toate poruncile lui Dumnezeu. Evanghelia nu vorbește despre schimbarea Legii morale, ci despre schimbarea vieții“.

7. Poate un om firesc să țină legea și poruncile lui Dumnezeu prin forțele sale proprii? Rom. 10,1-3; 7,19. 24,25.

8. Ce ziceau profeții despre ajungerea adevăratei îndreptări pe căi și prin puteri omenești? Ier. 13,33; 2,22.

9. În ce cuvinte spuneau profeții că îndreptățirea și mîntuirea trebuiau căutate, nădăjduite și așteptate de la Dumnezeu? Deut. 33,29 pr.p.; Isa. 1,18; Isa. 45,22; Zah. 12,10; Isa. 53,3-6; Ioan 3,14,15; Ier. 31,31-34; Ezech. 36,25-27.

Mîntuirea era făgăduită prin profeții, nu că ar fi urmat să se facă prin schimbarea sau prin desființarea Legii morale. Ci mîntuirea era făgăduită prin schimbarea și renașterea credincioșilor ca să ajungă spirituali și să aibă Legea și poruncile scrise în mintea și în inima lor. Tot așa înțelegeau să aștepte mîntuirea oamenilor lui Dumnezeu pe timpul apostolilor și primilor creștini. Avem exemplul pe apostolul Pavel care striga: Cine mă va scăpa de acest corp al morții, ca să păzesc poruncile lui Dumnezeu, de care am mare plăcere? Iar răspunsul prin Spiritul Sfînt îl primea Pavel în cuvintele: „Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos pot să scap!“

10. Prin cine avea să culmineze săvîrșirea lucrării tainei lui Dumnezeu în cei mîntuiți? Efes. 3,14-19; Col. 1,27; 2 Petru 1,3,4; Fil. 4,13.

11. Cum a văzut apostolul Ioan realizată taina lui Dumnezeu prin predicarea Evangheliei în zilele noastre sub forma întreitii solii ingeresti? Apoc. 14,6,7,12.

Este necesar să ne atragem serios atenția asupra faptului că împlinirea culminantă a făgăduințelor lui Dumnezeu cu noi, ca să ajungem părtași de fire dumnezeiască, trebuie să se producă acum, azi.

Dați-ți Legea ca om nou, reînscut, în care locuște Domnul prin Spiritul Său, atunci împlinești cuvintele Domnului, care zice: „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește... și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el“. Ioan 14,21,33 u.p.

LUCRAREA DE BINEFACERE

Ca să fim și noi părtași unei răsplătiri binecuvîntate din partea Domnului, ca slujbași, avem nevoie de multă veghere. Timpul trebuie bine folosit. Orice neglijență în serviciu trebuie biruită. Noi nu mai sîntem ai noștri, ci sîntem într-o slujbă de conlucrare cu Dumnezeu. Sîntem răscumparați cu un preț mare, adică nu cu lucruri pieritoare, argint sau aur, ci cu sîngele cel scump al Domnului Isus Hristos. Răscumpărarea noastră din păcat a cerut un preț mare — chiar pe Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu a răscumpărat totul: voința, înclinațiile inimii, mintea și tot sufletul. În felul acesta sîntem cu totul înținați în proprietatea lui Dumnezeu. Toți sîntem datori să-i servim, iar la ziua judecării toți sîntem chemați să dăm socoteală de felul cum am înțeles să ne îndeplinim slujba. Ca rezultat al felului cum ne-am îndeplinit slujba în serviciul Domnului, vom primi și răsplata de la Domnul.

1. Ce învățătură putem lua din experiența lui Cain? Gen. 4,9,10.

„Dumnezeu voește ca bolnavii, nenorociții și cei stăpîniți de duhuri rele să audă, prin noi, vocea Sa. El vrea să le fie, prin uneltele omenești, o astfel de mîngîiere, cum nu s-a mai văzut“.

2. Cît de mult se identifică Isus Hristos cu cei sărmani și lipsiți? Mat. 10,40,42.

„Servii lui Hristos sînt reprezentanții Săi; ei sînt canale prin care iubirea El. Prin ei, El vrea să-și manifeste puterea Sa mîntuitoare“.

3. Cum explică Isus Hristos lucrarea pe care o avea El de făcut? Luca 4,18,19.

Isus Hristos a lucrat pentru cei în suferință și cei prinși în mreaja păcatului. Urmașii Lui trebuie să facă lucrare: să conducă pe oameni din păcat la o viață curată și demnă de numele de creștin pe care-l poartă.

4. Ce rezultat binefăcător are lucrarea de binefacere? 2 Cor. 9,11-14.

5. Cum au fost dovedite practic serviciile creștine în lucrarea de pe pămînt a Domnului Isus Hristos? Mat. 4,23-25.

„Felul de prezentare al adevărului, de către Domnul Hristos, este neîntrecut. Mîntuitorul a dat ucenicilor învățături practice și le-a arătat cum trebuie să lucreze pentru ca sufletele să se poată bucura de adevăr. El a simțit cu cei osteniți, împovărați și apăsați, a săturat pe cei flămînzi și a vindecat pe cei bolnavi. Încetîndu-l El făcea numai bine. Prin binelile pe care-l făcea, prin cuvintele pline de iubire și faptele Sale amabile, El prezenta oamenilor Evanghelia“.

6. Față de cine trebuie să arătăm iubire? Luca 10,29-37.

El a arătat că prin aproapele nostru nu trebuie să înțelegem numai pe cel de aceeași credință și din aceeași biserică sau comunitate ca noi. Aici nu este vorba de vreo deosebire, ci aproapele nostru este orice persoană, care are nevoie de ajutorul nostru“.

7. Ce este făgăduit celor care sînt însuflețiți de spiritul facerii de bine? Isaia 58,7-8,10,11.

RĂSPLATA VEȘNICĂ A CELUI CREDINCIOS

Viața de slujire este veriga care ne leagă de Dumnezeu și de semenii noștri. El ne-a dat fiecăruia partea de lucru. Așa după cum dorim să știm că avem un loc pregătit în locuințele din cer, tot așa trebuie să știm că avem aici pe pămînt hotărît un loc anume unde ni se cere să lucrăm pentru Dumnezeu. Domnul are o mare lucrare de făcut și El în viața viitoare, cea mai mare plată o va da aceluia, care în viața aceasta face cel mai credincios și mai voios serviciu. El își alege pe slujbași nu pentru că sînt desăvîrșiți, ci prin legătura cu El, ei să ajungă desăvîrșiți.

1. Ce făgăduință, referitoare la moștenirea veșnică, a fost făcută lui Avram? Gen. 13,14,15; Gal. 3,16.

2. Ce făgăduință plină de mîngîiere le-a dat Isus Hristos ucenicilor Săi? Ioan 14,1-3.

3. Prin cine ne este asigurată această moștenire a noastră? Efes. 1,13,14.

4. Cum să ne comportăm noi față de această minunată făgăduință a Domnului Hristos? Evrei 10,23,35.

5. Prin ce cuvinte sîntem asigurați că scopul urmărit de Dumnezeu de la început cu pămîntul, va fi realizat? Isaia 45,18.

6. Cum descrie profetul Isaia măreția Noului pămînt? Isaia 65,17,21,22,25.

7. În ce cuvinte sublime descrie Ioan apostolul cetatea lui Dumnezeu? Apoc. 21,10-27.

8. Ce fel de stări triste nu vor mai turbura nicio dată fericirea Noului pămînt? Isaia 33,24; Apoc. 21,4.

„Suferința nu mai poate exista în atmosfera cerului. Nu vor mai fi lacrimi, nici convoiuri funebre, nici haine de doliu. „Acolo nu va mai fi moarte, nici durere, nici suspin... pentru că se duseră cele dintîi“. „Nici unul din locuitorii nu va mai zice: sînt bolnav; poporului ce locuiește într-insul i se iartă păcatul“.

9. Poate mintea omenească să înțeleagă ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-l iubesc? 1 Cor. 2,9.

„Cînd simțurile voastre se desfată la privirea frumuseților atrăgătoare ale pămîntului acestuia, gîndiți-vă la făgăduințele lui Dumnezeu despre pămîntul cel nou, care nu va cunoaște unciunea păcatului și a morții, și unde fața naturii nu va mai purta umbra blestemului. Lăsați imaginația voastră să descrie patria celor mîntuiți, și gîndiți-vă că ea va fi mult mai măreață decît și-ar putea-o închipui cineva. În toate frumusețile naturii de azi nu se arată decît o palidă licărire a marelui străluciri a lui Dumnezeu, care se va descoperi pe pămîntul cel nou. În privința aceasta stă scris: „Ceea ce ochiul nu a văzut, ceea ce urechea nu a auzit, nici la inimă de om nu s-a suit: acestea le-a pregătit Dumnezeu celor ce-L iubesc“.

10. Cum trebuie să ne pregătim în vederea primirii acestor lucruri? 2 Petru 3,14.

11. Ce cuvînt de bun venit va spune Isus Hristos aceluia pe care îi va găsi vrednici să intre în locașurile pregătite lor de El? Matei 25,34 u.p.

„Prietenia celor mîntuiți de Hristos este mult mai de preferat decît orice prietenie a acestei lumi. Dreptul la

locuințele, pe care le-a pregătit Mântuitorul nostru, este mult mai prețios decât dreptul la cel mai frumos palat de pe acest pământ. Iar cuvintele Mântuitorului către servii Săi credincioși vor fi mult mai scumpe decât orice laudă pămîntească: „Veniți, binecuvîntații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția, care v-a fost pregătită de la înființarea lumii“.

COMUNITATEA APOSTOLICĂ

Creșterea noastră ca slujbași depinde de măsura în care ne-am consacrat în lucrarea de salvare a sufletelor din păcat. Uneori chemarea ca slujbași ai comunității pare în ochii multora fără însemnătate, — deaceia în majoritatea cazurilor nu se dă totdeauna dovadă de o deplină credincioșie în acest serviciu. Duhul Domnului, însă, spune: „Cea mai neînsemnată datorie împlinită în sinceritate și abnegație este mai plăcută lui Dumnezeu decât cea mai mare lucrare, dacă aceasta poartă pecetea egoismului.“

1. *Ce adevăr fundamental au mărturisit apostolii Petru și Pavel? Fapte 4,11.12; Efes. 2,19-21.*

Pentru credincioși, Isus Hristos este o piatră de temelie sigură. Pe această piatră vie pot clădi abît iudei cît și păgîni. Ea este destul de întinsă ca să-i cuprindă pe toți și destul de puternică ca să poarte toate puterile din lume.

Apostolii au clădit pe o temelie sigură, pe stîncă veacurilor. Pe această temelie au așezat ei pietrele scoase din lume. Cu toate acestea zidarii n-au lucrat fără piedici. Dintre zidarii cei mai de seamă au început să cadă unul cîte unul, lovîți fiind de mîna vrăjmașă. Ștefan a fost împroșcat cu pietre, Iacov lovit cu sabia, Pavel decapitat, Petru răstignit, Ioan exilat. Cu toate acestea Comunitatea a crescut. Noi servi credincioși au luat locul celor căzuți și la clădire a fost adăugată piatră după piatră. În felul acesta templul Bisericii a fost înălțat în mod treptat.

2. *Ce sînt uramșii lui Isus Hristos în templul spiritual al lui Dumnezeu? 1 Petru 2,5.*

Din zilele apostolilor lucrarea de clădire a templului lui Dumnezeu s-a încetat. Aruncînd o privire peste veacuri, recunoaștem cum pietrele vii din care este alcătuit el au străbătut întinericul spiritual întocmai ca niște raze de lumină. În toată veșnicia aceste pietre prețioase vor lucra cu o strălucire crescîndă și vor mărturisi despre puterea adevărului lui Dumnezeu.

3. *Ce poruncă a dat Isus Hristos ucenicilor Săi? Matei 28,18-20.*

4. *Prin ce aveau să fie făcuți destoinici ucenicii pentru această înaltă însărcinare? Luca 24,48.49; Ioan.14,26.*

Pentru aceasta, Mântuitorul le-a mai dat și un alt dar: ei aveau să vorbească în limbi noi. Solia lor trebuia să fie auzită și înțeleasă de toată lumea. Isus Hristos S-a îngrijit îndeajuns de ocrotirea lucrării, și a luat asupra Sa răspunderea succesului ei.

5. *Ce daruri a dat Dumnezeu spre a sprijini lucrarea apostolilor? Efes, 4,8.11.12.*

6. *Ce a caracterizat începutul lucrării de propovăduire a Evangheliei? Fapte 2,1-4.38.41.*

7. *La ce a servit prigonirea primei biserici creștine? Fapte 8,1.4.*

8. *Unde a mai fost vestită Evanghelia, încă pe timpul apostolilor? Col. 1,23.*

După aprecieri făcute cu precauție, în primul secol de propovăduire a Evangheliei, milioane de oameni au primit creștinismul. Acest rezultat uimitor este cea mai puternică dovadă, că Isus din Nazaret, a fost Fiul lui Dumnezeu.

9. *Cînd va fi încheiată lucrarea Evangheliei? Apoc. 10,7; Matei 24,14.*

10. *Ce este făgăduit tuturor celor ce pun talantul lor în slujba Evangheliei Domnului Isus Hristos? Dan. 12,3.*

BISERICA ÎN PROFETIE

Pentru slujba pe care Domnul Hristos ne-o încredințează, El nu ne oferă vreun câștig sau vreo răsplătă omenească. „Vei fi răsplătit“, spune El, „la învierea drepti-

lor“. Atunci se va vedea rezultatul vieții fiecăruia, și atunci fiecare va secera ceea ce a semănat.

Gîndul acesta ar trebui să fie un îmbold și o îmbărbătare pentru fiecare membru și slujbaș al Comunității. De multe ori ni se pare că ceea ce lucrăm noi pentru Dumnezeu în viața aceasta, aproape că nu ar aduce roade. Se poate ca noi să facem eforturi stăruitoare pornite din inimă, și totuși să nu fie îngăduit să vedem rezultatele. Se poate ca nouă să ni se pară că totul este pierdut, dar Mântuitorul ne asigură că toate străduințele noastre sînt scrise în cer, și să răsplătați nu va lipsi.

1. *Ce Profetie vorbea despre starea spirituală a bisericii creștine primare? Apoc. 2,1-3.*

În primul secol al erei creștine, biserica apostolică a rămas curată, alăt în substanța cît și în credința și viața ei. În lanțul profetic al celor șapte biserici, prima perioadă de timp este denumită Efes, ceea ce înseamnă „vrednică de dorit“.

2. *Din cauza cărei dezvoltări viitoare a bisericii era apostolul Pavel adînc îngrijorat? Fapte 20,29.30.*

În cei de al doilea și al treilea secol au fost mulți creștini prigoniți, aruncați în închisoare și omorîți, în timp ce mii de credincioși au căutat refugiu în văgăunile pămîntului, cunoscute sub numele de catacombe. Astfel, atîta timp cît a durat prigoana, biserica a rămas relativ curată. Dar cînd prigoana a încetat și cînd la ea s-a adăugat noi convenții, care erau mai puțin sincere, pentru Satana s-a deschis calea să pună piciorul în Biserică. Și acum biserica se afla într-o mare primejdie.

3. *Cît de departe urma să ajungă căderea de la credință, după cele descoperite prin apostolul Pavel? 2.Tes. 2,3.4.7.*

Aproape pe neobservate, obiceiurile păgînești și-au găsit drumul în biserica creștină. Dar cînd prigoana a încetat, și cînd creștinismul a intrat în curțile și palatele regilor, smerita simplitate a lui Hristos și a apostolilor Săi fu schimbată cu pompa și îngîmfarea preoților păgîni, și în locul poruncilor lui Dumnezeu au fost puse părerile și tradițiile omenești. Acest compromis între păgînism și creștinism a avut ca urmare dezvoltarea „omului fărădelegii“, care după profetie este protivnicul, care se înalță mai presus de ce se numește Dumnezeu.

4. *Ce a prezis profetul Daniel despre această putere? Daniel.7,25.pr.p.*

5. *Ce era arătat că va face ea cu sfinții Celui Prea Înalt? Vers.25.p.d.*

Aceasta se referă la Evul Mediu, cînd milioane de oameni au suferit moartea de martir prin foc, sabie, cruciade și închiziție.

6. *Cît de mare va fi încumetarea acestei puteri? Vers. 25.p.treia.*

Ea va încerca să schimbe Legea lui Dumnezeu. Porunca a doua, care oprește închinarea la icoane, a fost scoasă din Lege, iar porunca a patra a fost lăsată în schimbare încît în locul Sabatului zilei a șaptea, se serbează Ziua întîia a săptămîinii.

7. *Cît urma să dureze această stăpînire? Vers.25,u.p.*

8. *Prin ce figură simbolică i-a fost arătată biserica, lui Ioan apostolul? Apoc.12,1.*

Sfînta Scriptură alege chipul unei femei virtuoză pentru a reprezenta o biserică curată, în timp ce chipul unei femei decăzute este folosit spre a reprezenta o biserică apostaziată.

9. *Ce alt semn a mai reținut atenția apostolului Ioan într-una din vedeniile sale? Apoc.12,3.*

10. *Unde avea să găsească femeia refugiu din fața miniei balaurului? Apoc.12,6.14.*

11. *Pe ce cale trebuia să vină pămîntul în ajutorul femeii? Vers.15.16.*

12. *Ce așteaptă pe biserica rămășiței cu puțin timp înainte de revenirea Domnului Isus Hristos? Vers.17.*

Intreprinderea Poligrafică Nr. 2

București - Str. Brezoianu 23-25 - c. 6348